

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ

Ο ΑΝΙΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Έντείνεται στην περίοδο τῶν μεγάλων Γιορτῶν. Μόνιμο στόχος ἡ Ὁρθοδοξία. Πῶς γίνεται. Ποιοὶ τὸν κάνουν εἶναι καταδικασμένοι σὲ ἀποτυχία.

Δὲν εἶναι διόλου τυχαῖο τὸ φαινόμενο ὅτι στὶς περιόδους τῶν μεγάλων γιορτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐντείνεται ὁ ἀνιερός πόλεμος μὲ τὶς κάθε εἴδους ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας. Τὶς μέρες αὐτές, περισσότερο ἀπὸ ὅποιεσδήποτε ἄλλες, ὁ λαός μας συνεχίζει τὶς πατρογονικὲς παραδόσεις του. Ἀναβαπτίζεται θὰ ἔλεγε κανεὶς στὰ νάματα τῆς πίστεως καὶ τῆς φυλῆς. Τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης δίνουν στὶς ἀκολουθίες καὶ τὶς ὑπόλοιπες τελετὲς εὐρύτατη δημοσιότητα. Τῆ Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ οἱ ἀναμεταδόσεις αὐτὲς ἀνατρέπουν κυριολεκτικὰ τὰ προγράμματα τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν σταθμῶν. Οἱ ὑπόλοιπες ἐκπομπὲς ἀναγκαστικὰ προσαρμύζονται. Αὐτά, οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις ποὺ

ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τους ἔχουν νὰ κερδίσουν τὸ ἥθικὸ ἀνάστημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ γιὰ νὰ τὸ καταστήσουν ὑποχείριον ἐπιδιώξεων καὶ συμφερόντων τους, τὰ ἔχουν μελετήσει καὶ ἐνοχλοῦν σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε πολὺ πρὶν τὶς γιὰ τὴν ἡμέραν ἐξαπολύουν τὶς γνωστὲς ἐπιθέσεις τους γιὰ νὰ τὶς ἐντείνουν τὶς αὐτὲς μέρες.

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ προβολὴ τῶν δύο κινηματογραφικῶν ἐξαμβλωμάτων τὸν ἀγιωτικὸ τίτλο. Ἐτοιμάσθησαν καὶ οἱ δύο γιὰ τὴν περίοδο ἀκριβῶς, ποὺ ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνισμὸς ἔχει τὴν «εὐφροσύνην τῶν ἑορτῶν καὶ πανήγυριν τῶν πανηγυριῶν» του. Γιορτάζει τὴ λαμπροφόρον ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Ταυτόχρονα σ

Ἡ Ἐκκλησία μιλάει στὰ παιδιά
τῆς μὲ τὴ γλῶσσα τῆς Εὐθύνης,
τῆς Ἀλήθειας καὶ τῆς Ἀγάπης.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1982

6

σκηνή «παίζονται» τὰ θεατρικά πρότυπα τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἔργα πού δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὴ σχέση οὔτε μὲ τὴν πραγματικότητα, οὔτε μὲ τὴν τέχνη. Καὶ στὸ ἓνα ἀπὸ αὐτά, ὅπως γράφτηκε στὸν Τύπο, ἡ εἴσοδος θὰ εἶναι ἐλεύθερη σὲ ὅλους ὅσοι ἐργάζονται στὶς ἑφημερίδες. Ὡς καὶ στοὺς ἑφημερίδοπῶλες. Σὲ «ἐνδειξὴ τιμῆς» γιὰ τὴν προσφορά τους. Καὶ ἡ «παροχὴ» ἔγινε ἀκριβῶς τῆ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα.

Μόνιμος στόχος

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὰ ἐποχιακὰ αὐτὰ φαινόμενα, ὑπάρχει ὁ ἐνιαύσιος κύκλος τοῦ ἀνιέρου πολέμου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸς πού ποτὲ δὲ σταματᾷ. Συνστηματικὸς καὶ ὑπουλός μὲ μόνιμο στόχο του τὴν Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐκείνη ἢ ὁποῖα στάθηκε σὲ κάθε κρίσιμη περίοδο τοῦ ἔθνους, ἡ σανίδα σωτηρίας του.

Τί τοὺς ἐνοχλεῖ; Πάρα πολλά. Ἡ εὐεργετικὴ παρουσία της στὴ σύγχρονη πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Οἱ δραστηριότητές της σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἡ στοργὴ της γιὰ τὰ γερατειά, τοὺς πολύτεκνους, τοὺς νέους. Ἡ μέριμνά της γιὰ τοὺς ἀπορους καρδιοπαθεῖς, γιὰ τοὺς ἀνήμερους, γιὰ ὄσους προσφεύγουν στὴ βοήθειά της. Ὁ ἀγώνας της κατὰ τῶν ναρκωτικῶν. Τὰ ἱδρύματά της, καὶ πρὸ πάντων ὁ σπόρος τοῦ Εὐαγγελίου, πού ρίχνει ἀδιάκοπα ὁ κλῆρος. Ὁ σπόρος πού καθιστᾷ τὸν Ἕλληνα καὶ τὴν Ἑλληνίδα, τὸν νέο καὶ τὸν ἡλικιωμένο, προσωπικότητα πρῶτα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα

ἐλεύθερη, ἀξιοπρεπὴ, ἐντιμὴ. Ὁ σπόρος πού μεταγγίζει στὸ Γένος τὸ αἷμα τῆς ἀνθρωπιάς του. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα πολυλά ἀποτελοῦν ὁπωσδήποτε ἀνασχετικούς παράγοντες στὰ ὑποκτα σχέδιά τους.

Αὐτοὶ θέλουν ἓναν Ἑλληνισμό ψυχικὰ καὶ σωματικὰ γερασμένο. Χωρὶς ἠθικὲς ἀρχές, χωρὶς πατριωτισμό, χωρὶς ἀνθρωπισμό, χωρὶς σοβαρότητα. Μὲ τὰ κυκλώματα τῶν ναρκωτικῶν, μὲ τὰ πορνοθεάματα καὶ ὅλα τὰ συναφῆ, ἓναν ἀποκλειστικὰ ἔχουν στόχο. Νὰ καταστήσουν τὴ φυλὴ μας εὐάλωτη, παιχνιδάκι στὰ χέρια τους, πῖονι στὸ ζατρίκιο τοῦ δικοῦ τους παιχνιδιοῦ. Γι' αὐτό, ὁ ἀνιέρους πόλεμος δὲν ἔχει διακοπές. Γίνεται σταθερὰ καὶ μακροπρόθεσμα. Μὲ τὴ μορφή βιβλίων, «ἐρευνῶν» στὸν Τύπο, καὶ τώρα στερνὰ μὲ ἐκπομπές - «ντοκουμέντα». Ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους, τὰ ἴδια συνειδητὰ ἢ μὴ ὄργανα.

Πῶς γίνεται

Ὁ ἀνιέρους πόλεμος ἔχει κι ἓνα προσωπεῖο. Ἐκεῖνο τῆς κάθαρσης καὶ ἐξυγίανσης τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Βρίσκουν ἢ ἐφευρίσκουν κάποια περίπτωση. Τὴ γενικεύουν καὶ ἀρχίζουν τίς ἱεραμιάδες τους ἐναντίον τοῦ «ἀνήθικου» ἱερατείου. Τοῦ κλήρου πού τάχα δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὸν λαὸ καὶ νὰ τὸν κρατᾷ στὸ σκόταδι. Νὰ ἐπιδίδεται σὲ πράξεις καὶ ἔργα ἀκατονόμαστα. Κάτι δηλ. σὰν τὴ «μαφία». Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ βιβλία πού κυκλοφόρησαν τὸν τελευταῖο καιρὸ γιὰ νὰ τὸ πετύχει

αυτό, έχει τον ευγλωττο τίτλο «Ρασοφόροι, συμφορά του Έθνους». Είναι να γελάς και να κλαίς. Με το θράσος και τα φτηνά τερτίπια, τις ανιστόργητες ανοησίες που θέλουν το άσπρο μαύρο και το μαύρο άσπρο. Κακοχωνεμένες αντιγραφές, στοιχεία ανακριβή. Ακόμη και ύβρεις τών έχθρών του Έλληνισμού, όλα επιτρατεύονται. Γιατί; Μας τὸ λένε οἱ ἴδιοι. Στὸν Πρόλογο τοῦ παραπάνω βιβλίου γράφει ὁ συγγραφέας του: «Ἡ ἀγνοία καὶ ὁ φόβος ἀποτελέσαν τὶς δύο βασικὲς αἰτίες πάνω στις ὁποῖες δημιουργήθηκε, στερεώθηκε καὶ καλλιεργήθηκε ἡ θρησκεία».

Προσέχτε καλὰ τί λέει: δὲν μιλάει γιὰ τὸν Χριστιανισμό, οὔτε γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Παίρνει τὴ θρησκεία γενικά. Οἱ «ρασοφόροι» εἶναι ἡ πρόφαση. Ὁ πραγματικὸς στόχος βρίσκεται ἄλλου: «Ὁ ζυγὸς τῆς θρησκείας, μᾶς λέγει, ἄρχισε καὶ σπάει. Καὶ τὸ σπάσιμο ἐπεκτείνεται γιὰ νὰ φτάσει κάποτε στὴν ὀλοκληρωμένη Ἀποτίναξη! Ποιά εἶναι τὰ αἴτια αὐτῆς τῆς σταθερῆς Ἀποτίναξης; Εἶναι οἱ νέες συνθήκες παραγωγικῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων; Εἶναι οἱ νέες κοινωνίες πὺ δημιουργοῦνται;»

Ὁ καθένας ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως τὸ κίνητρο τοῦ συγγραφέα. Ἐνῶ ἐτοιμάζεται νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καταγίνεται μὲ τὴ Δυτική, μὲ τὰ «φοβερῶτερα ἐγκλήματα, ὅπως γράφει, πὺ ἔγιναν στὸ ὄνομα τῆς θρησκείας τῆς χριστιανικῆς». Καὶ ρίχνει ἀμέσως τὴν πεπονόφλουδα: «Δὲ θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν οἱ δογματικὲς διαφορὲς Ὁρθοδόξων, Κα-

θολικῶν, Διαμαρτυρομένων». Τὸ βιβλίο ὅμως ἓνα καὶ μοναδικὸ στόχο ἔχει: τὴν Ὁρθοδοξία.

Ποιοὶ τὸν κάνουν

Ἀξίζει στ' ἀλήθεια νὰ καταπιασθεῖ κανεὶς μὲ τὸ ποιοὶ κάνουν τὸν ἀνιερο αὐτὸ πόλεμο. Τὰ συμπεράσματά του θὰ εἶχαν ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον. Θὰ βλέπαμε τότε ὅτι ὅσοι κόπτονται τάχα γιὰ τὴν «κάθαρση» στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἔχουν καμιὰ μὰ καμιὰ ἀπολύτως σχέση μὲ τὸ πῶμα τῆς. Ὅ,τι τοὺς ἐνώνει δὲν εἶναι σὲ καμιὰ περίπτωση ἓνα εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον, μὰ καλοπροαίρετη κριτική, ἢ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Δὲν γράφουν οὔτε μελέτες, οὔτε ἐρευνες, οὔτε ἐκπομπές. Γράφουν λιβέλλους, μὲ λύσσα, μὲ ἐμπάθεια, μὲ θολωμένο μυαλό. Αὐτὸ πὺ τοὺς ἐνώνει εἶναι τὸ μίσος.

Κι ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς πέφτουν θύματα ξένων σκοτεινῶν ἐπιδιώξεων κι ἄλλοι τὶς ὑπηρετοῦν συνειδητὰ. Μὲ πολλὲς ποικιλίες καὶ παραλλαγές, ὥστε νὰ δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση τῆς γενικῆς δυσφορίας. Ἄλλοτε μὲ τὸ «προσθευτικὸ» ἐπίχρισμα, ἄλλοτε μὲ τὴν ἐπικάλυψη τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά, ἄλλοτε μὲ τὴ μασονικὴ προσωπίδα, ὁρῶν οἱ ἴδιες πάντα σκοτεινὲς διεθνεῖς δυνάμεις.

Ἐδῶ στὸν τόπο μας ὅμως τὰ βρῆκαν δύσκολα, πολὺ δύσκολα. Στὴν ἐθνικὰ περῆσανη καὶ ὀρθόδοξη Ἑλλάδα πὺ στέκεται ἠθικὸς προμαχῶνας σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση καὶ δυσκολεύει τὸ ἔργο τους. Στὸ βράχο μας πὺ ἀναχαιτίζει τὴ λαίλαπα,

πού άσταμάτητα έξαπολύει. Στο ευαίσθητο αυτό σημείο τής γής, οί σκοτεινές δυνάμεις θρέθησαν σέ αδιέξοδο. Καί βάλλθησαν νά χτυπούν τό δέντρο στις ρίζες του. Γι' αυτό, ή 'Ορθόδοξη Έκκλησία καί οί λειτουργοί τής έχουν καταστεί ό ύπ' αριθμόν 1 στόχος τους. Κινούν, λοιπόν, τούς ανθρώπους τους. Παρασύρουν άλλους σέ κάθε επίπεδο. Έκμεταλλεύονται τήν πολιτική έλευθερία, καί ροκανίζουν όλημερίς τό δέντρο.

Δέν θα περάσει

Κάποτε όμως οί λογαριασμοί γίνονται χωρίς τόν ξενοδόχο. Καί κάποτε ή παραγνώριση καί υποτίμηση τών άρετών ένός λαού πληρώνονται. Αλλά διαφορετικά από ό,τι όλοι αυτοί υπολογίζουν. Είναι νωπά ακόμη τά γεγονότα. Μήνες πολεμικής, συντονισμένες προσπάθειές τους στό κενό. Κι άλλα ακόμη παρήγορα σημάδια, πού δείχνουν ότι στον τόπο μας του είδους αυτού οί τακτικές, δέν περνούν. 'Ο έλληνικός λαός δέν τρώει κουτόχορτο. Έγχει

καί κρίση καί φρόνηση, καί λεβεντιά. Οί θεατές τών θεατρικών καί τών κινηματογραφικών έκτροπών όλόένα λιγαστεύουν. «'Όχι κι έτσι! Μας περνούν για κάφρους», άκούς νά λένε. Έκείνοι πού βέβαια δέν ανήκουν στο κοινό τών άποχαυνωτικών θεαμάτων τής πλατείας 'Ομονοίας καί πήγαν νά δούν τό «ντοκουμέντο». «'Ως εδώ», αυτό άκούγεται όλόένα καί πιο δυνατά από παντού. «'Άρκετά». Τό δέντρο δέν πέφτει. Μάταιος ό κόπος. «'Α μ μ ά Ξ ε ρ ε ι», κατά πώς λέγει ό έθνικός ποιητής τής Κύπρου Βασίλης Μιχαηλίδης, πώς «*αϊμαντρον έντασ κοπη καθάκιν, τριγύρω του πετάσσονται τρακόσια παραπούλια*». Οί ρίζες βλασταίνουν νέα δεντριά. Ένώ, «*τό νιν άντάν νά τρώ τήν γήν, πρώε τήν γήν θαρχέται, μά πάντα κείνον τρώεται καί κείνον καταλυέται*».

Ο ΑΝΙΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΣΕ ΑΠΟΤΥΧΙΑ.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

'Εφημερίδα τής 'Αποστολικής Διακονίας. Τό μαχητικό, πνευματικό όργανο του κάθε χριστιανού. Πληροφορεί, ενημερώνει καί κατατοπίζει τό λαό πάνω σ' όλα τά ζητήματα πού άπασχολούν τό σύγχρονο άνθρωπο. 'Ετήσια συνδρομή 300 δρχ. 'Ιασίου 1 - 'Αθήνα (140).

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ». Τριμηνιαίο περιοδικό. Συντάσσεται από τό Γραφείο Τύπου τής Δ.Ι.Σ. Τηλ. 721.2904, 724.4108. 'Εκδίδεται από τό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί διανέμεται δωρεάν με τή φροντίδα τών 'Ιερών Μητροπόλεων. Τύποις 'Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.